

PRAIRIE BOK

Avondvullende klucht in drie bedrijven

geschreven

door

PIET KUYPER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

Fax: 072 - 5 15 53 66

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PRAIRIE BOK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIET KUYPER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2011 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Marien - Boer in hard en nieren. Wel beetje ouderwets. Nuchter, met norske trekjes. Terughouden als het om iets nieuws gaat. Heeft wel eens 'n schop onder zijn kont nodig, want zit te vaak 's avond in café.

Coba - Vrouw van Marien. Gemoedelijk iemand, behalve als de grens overschreden wordt. Loop er dan maar met een bocht omheen. Pakt zaken grondig aan. Wil graag eens weg uit de sleur.

Marie - Dochter van Marien en Coba. Spontaan jong ding. Heeft zomervakantie.

Jewannus - Boerderij in Amerika. Ziet het leven zonnig in. Houd van gezelligheid, dus graag in café. Vroegere buurman van Marien.

Kee - Vrouw van Jewannus. Houd zaken goed in de gaten, en wil alles weten. Vooral waar haar man is.

Jacob - Café eigenaar. Is op vakantie bij Jewannus en Kee in Amerika. Tot over zijn oren verliefd op Dolly. Daardoor ziet hij de zaken alleen niet meer zoals ze zijn.

Tina - Vorige eigenaresse Saloon. Oude dame, weduwe. Pruijmt op zijn tijd tabak. Amerikaans accent, en ouderwets gekleed.

Dolly - Film producent. Snelle dame, die ook graag snel geld verdient / of anderen afhandig maakt. Duidelijk iemand met meerdere gezichten. Amerikaans accent.

John - Film regisseur, werkt voor Dolly. Macho boy. Gluiperig. Bang voor Dolly, maar waarom eigenlijk?.

Genoemde persoonsnamen beste aanpassen naar eigen streek.

DECOR:

Het toneel is opgebouwd als Amerikaanse wild west saloon. Midden achter de bekende klapdeuren.

Rechts tafel met 3-4 stoelen.

Links de bar, met deur naar keuken / privé vertrek.

EERSTE BEDRIJF

Als het stuk begint, zijn de gordijnen dicht. Voor het gordijn (*of op een kleine verhoging voor of naast het toneel*) staat tafel met drie stoelen. Het is de bijkeuken van familie de Korte.

Coba komt op en gaat aan tafel aardappels schillen. Ze is humeurig en moppert. Na enige tijd komt Marien binnen. Het is 9 uur in de morgen dus tijd voor een bakje koffie. Zijn stemming is ook niet al te best want.....

Marien: Tjonge tjonge....het is weer raak, je weet er niet doorheen te komen. (*heeft klompen nog aan en haar is nat. Heeft krant bij zich*)

Coba: Klompen uit!

Marien: (*maakt rechts omkeer en mopperd lekker verder*) Of ze gezaaid zijn. En alles zeik nat natuurlijk van dat rotbuitje van vanochtend. Om zeven uur stond het water al in mijn laarzen. Nog niet eens een rondje kunnen wieden vanaf zes uur. Drie uren en nog geen rondje gedaan. (*tegen Coba*) Drie uren en...

Coba: Ik ben niet doof hoor, ik versta je heus wel. Moet je koffie?

Marien: (*gaat zitten*) Graag, daar ben ik wel aan toe.

Coba: Mooi. Weet waar de keuken is?

Marien: (*kijkt haar verbaasd aan*) Ik neem aan nog steeds op dezelfde plek als gisteren.

Coba: Dan weet je ook waar de koffie is.

Marien: Wat krijgen we nu, kan jij geen koffie halen.

Coba: Nee, dat kan ik niet. Ik ben nu aardappels aan het schillen. Vraag het maar aan Marie.

Marien: Is die dan al uit bed.

Coba: Dan roep je even. Dan weet je het.

Marien: (*hard*) Marie, ben je al wakker...(geen antwoord).

Coba: Denk je dat ze dat hier vandaan hoort.

Marien: (*staat op en stopt hoofd door gordijn aan een van de zijanten van toneel*) Marie, ben je al wakker!

Marie: (*komt van andere zijkant toneel op en gaat achter Marien staan*)

Marien: (*harder*) Marie...ben jij al wakker!!

Marie: (*hard*) Jaaaaaa!!

Marien: (*schrikt*) Vind je dat leuk. Waar was je nu?

Marie: In de keuken, koffie aan het zetten.

Marien: Breng die dan maar rap hier, want ik verrek van de dorst.

Marie: Weet je waar de keuken is?

Marien: (*zegt niets maar kookt inwendig*)

Marie: (*is gaan zitten*) Het water zal zo wel doorgelopen wezen. (*pakt krant.*) Zo, eens kijken of het strand weer wordt vandaag.

Coba: (*ziet Marien haast uit zijn vel springen*) Ik denk dat het zo gaat omweren.

Marie: Omweren, hoe kom je daar nu bij? Daar vielen hooguit een paar druppels vanochtend, Dan gaat het nog niet omweren hoor. (*bemerkt dan via Coba die wenkt, dat Marien op overkoken staat*)

Marien: (*houd zich nog in*) Ik denk..., dat er zo meteen....

Marie: Iemand snel naar de keuken gaat (*snel af*)

Marien: (*barst dan uit zijn vel*) En straks ga je mee wieden. (*pakt krant*) Naar het strand toe...vergeet het maar.

Coba: Maak je niet zo druk. Die meid heeft vakantie.

Marien: (*leest krant*) En daar heb ik 'n mooie invulling voor. Acht weken wieden. Gelukkig, het wordt mooier weer...morgen 25 graden.

Coba: Wat voor weer wordt het in Polen?

Marien: Hoe zo?

Coba: Ja hallo, goedemorgen. Je zoon zit daar, op stage...gaat er 'n belletje rinkelen nu?

Marien: Je weet hoe ik daar over denk. (*even stilte*)

Coba: Vanavond belt hij weer. Moet ik nog wat vragen of zeggen namens jou?

Marien: Dat het onkruid harder groeit dan ik kan lopen, dus dat hij snel naar huis moet komen.

Coba: Gun die jongen toch ook een ervaring in het buitenland.

Marien: Waarom moet iedereen toch naar het buitenland voor ervaring. Hier kan je ook genoeg ervaring op doen.

Coba: Kan nooit kwaad om eens wat verder van huis te kijken.

Marien: Inderdaad zoals jij zegt, kijken. Dagje heen, dagje kijken en dan snel naar huis. Acht weken stage in Polen, grote onzin. Het is overal hetzelfde. Of je nu hier koeien moet melken of tarwe moet dorsen, of in Polen..of van mijn part in Amerika. Het is allemaal het zelfde.

Coba: Ho ho...volgens Buurvrouw Kee is Amerika nog al wat anders dan hier.

Marien: Hoe kan die dat nu al weten. Ze woont krap een half jaar in

Amerika.

Coba: Als ik zo haar verhalen hoor, dan is het honderd procent anders dan hier.

Marien: Honderd procent?? Toen ze hier naast nog woonde zat tussen haar verhalen en de werkelijkheid ook honderd procent verschil. Zal wel los lopen.

Coba: Jij bent jaloers.

Marien: Ik jaloers. Omdat hun de boerderij verkocht hebben en nu cowboy spelen in dat Wilde Westen?

Coba: Ja, jij had maar al te graag mee gegaan.

Marien: Jij misschien maar ik niet. Ik zit best hier. Zeker nu ik een melkveehouder als buurman heb.

Marie: (*komt met koffie op en heeft laatste zin gehoord*) Ik dacht dat jij een hekel aan koeien had.

Marien: Aan die koeien wel, maar niet aan die gratis stront.

Coba: Marien, dat zeg je toch niet.

Marien: Het is wel goed. Mijn beste kameraad laat mijn in de steek voor Amerika, en wat krijg ik er voor terug, van die stinkende koeien.

Marie: (*schenkt koffie in*) Wanneer gaan we eens bij de burens op de koffie.

Coba: Wanneer? We zijn er gisteravond nog geweest.

Marie: Nee, ik bedoel onze vorige burens, Kee en Jewannus in Amerika.

Marien: Voel jij je wel lekker. Voor een bakje koffie naar Amerika.

Marie: Dan blijven we toch wat langer, kunnen we nog een biertje drinken ook.

Marien: Gaat het wel helemaal lekker bij jou daar boven. Jij ligt veel te veel in dat zonnetje. Drink die koffie maar op, dan gaan we wieden. Naar Amerika voor koffie....

Coba: (*ziet het wel zitten*) Nou, waarom eigenlijk niet?

Marien: Ga jij nu ook nog eens beginnen. Schil jij nu maar aardappels.

Coba: Dat kan ik in Amerika ook.

Marien: Maar ik kan geen onkruid wieden in Amerika.

Marie: Dat onkruid loopt niet weg. Boerderij kan best twee weken dicht. Jacob gooit z'n café ook vier weken dicht, maar die zit nu wel lekker aan een Amerikaans biertje bij Kee en Jewannus.

Marien: Logisch, die is vrijgezel. Hij kan dat café wel voor twee maanden dicht gooien als hij dat wil. En vergeet niet dat Jewannus z'n beste klant was, die zat daar zowat dag en nacht.

Coba: (*fel*) En jij er bij, of niet. Op de momenten dat je eigenlijk met de spuitkar in het land had moeten wezen om het onkruid aan te pakken zat meneer in de kroeg. In plaats dat je die onkruidspuit vol liet lopen met water, liet je jezelf vol lopen met bier.

Marien: Jonge Jenever.

Coba: En maar blijven klagen dat er zo veel onkruid staat. En maar nergens geen tijd voor hebben.

Marie: Ik zal eens bellen hoe duur een ticket naar Amerika is (*staat op*)

Marien: Niks daarvan. Jij gaat je laarzen en overal aan doen, en we gaan wieden. Ik heb nu wel andere dingen aan mijn hoofd dan vliegtuigtickets. Over vier weken begint de tarweoogst al. (*dan horen we een auto met een noodgang het erf op rijden*) Wat voor een onverstand is dat nu weer.

Marie: Ik ga wel even kijken. (*af*)

Marien: Kan ik vanavond weer het grind aan gaan harken.

Coba: (*droomt dat ze al in Amerika is*) Ik zie me al helemaal zitten tussen allemaal van die wilde cowboys in zo'n saloon. Van die mooie cowboylaarzen, een brede zwarte cowboyhoed, een strakke spijkerbroek met een stevige (*houd handen alsof ze kontje vast heeft.*) riem er omheen, met zo'n groot glimmend stuk ijzer er aan. En met z'n brede lijf leunt hij tegen de bar en in z'n hand heeft hij een sigaret en in de anderen een fles met....

Marien: Koffie!

Coba: (*wordt wakker uit droom en kijkt Marien boos aan*)

Marien: Koffie! Of er nog koffie is.

Coba: (*schud aan koffie kan*) Nee!!!

Marien: Dan ga ik naar het land. (*staat op*) Kom je zo ook nog even helpen.

Coba: Nee!!!

Marien: (*we horen de auto weer met een noodgang wegrijden*) ...wat voor een onverstand is dat toch. Heeft die helemaal geen oordeel.

Marie: (*we horen haar al roepen achter het toneel*) Een brief uit Amerika, een brief uit Amerika.

Coba: (*veert op*) Jaaaaaaa!!!! Van wie, van wie?

Marie: (*op het toneel*) Van Jacob. Een aangetekende brief.

Marie: Waar is de brief opener.

Coba: Gebruik mijn mes maar.

Marien: Welke postbode was dat.

Marie: Jantje Rietdijk.

Marien: Mooi, eerst TNT bellen. Kan die Rietdijk vanavond terug

komen om mijn grint te harken. *(pakt mobiel)*

Coba: *(is het zat)* Wat vind je nu belangrijker, dat grind of die brief van Jacob. Zitten, telefoon weg en je mond houden.

Marie: *(zit recht achter de tafel, en begint te lezen. Marien kijkt nog wat nukkig voor zich uit maar Coba is naast Marie gaan zitten en wacht in spanning af)* Beste Marien, Coba, en Marie. *(Alle drie zitten ze zo dat men zelf de brief kan lezen. Marie stopt met voorlezen en we horen Jacob via de luidsprekers. Met mimiek reageert men op wat Jacob verteld. Een gepaste opmerking mag er best tussen door gezegd worden)*

Beste Marien, Coba en Marie. Hoe staat het leven in het Thoolse land. Staat mijn café er nog. Marien is nu 's avond wel veel thuis zeker nu mijn café vier weken dicht is. Hier in het Wilde Westen alles goed. Lekker weertje, nog geen druppel regen gezien. Met Jewannus en Kee gaat het ook goed, ze hebben een mooie boerderij.

Maar laat ik even uitleggen waarom ik een aangetekende brief stuur.

Ik ga namelijk trouwen..... Ik heb hier een buitengewoon mooi vrouw leren kennen, de liefde van mij leven. Ze heet Dolly en ze heeft hele grote..eh. toekomst plannen. Dus volgende week gaan we gelijk maar trouwen. Het lijkt wat snel, maar dat is gebruikelijk in Amerika. Maar ik wil wel dat jullie er bij zijn. Het adres staat op de achterkant. Ik reken er op. Groeten, 'n verliefde Jacob.

Marie: Een trouw feestje in Amerika. Jipieeee!!!

Marien: Niets Jippaaa. Hij zoek het maar uit. Na twee weken al trouwen, dat zal dan na vier weken wel scheiden wezen. *(Coba belt)* Wie bel jij.

Coba: Reisbureau.

Marien: *(probeert telefoon af te pakken)* Ben jij gek geworden, en de boerderij dan.

Coba: Daar past de bedrijfverzorging wel op.

Marien: Ik ga het bedrijf niet aan een of andere vreemde overlaten.

Coba: Dan blijf jij maar lekker thuis. Marie en ik ga.

Marie: Jipie ajh he. Cowboy laarzen aan, en we vertrekken. Eens kijken waar we naar toe moeten. *(leest achterkant brief)*

Marien: Mij alleen thuis laten met een berg aan onkruid. Waarom kan die niet gewoon hier trouwen, in zijn eigen café.

Marie: Ik denk dat ik wel weet waarom hij niet in z'n eigen café trouwt.

(leest voor) ps..Ik ga mijn café verkopen, ik ga hier zo'n wilde west saloon kopen.

Coba: Zo, die meent het, zijn café verkopen en emigreren.

Marie: Wat verliefdheid al niet te weeg brengt.

Coba: (*tegen Marien, die er verslagen bij zit*) Daar gaat je stamkroeg. Zie ik je 's avonds tenminste wat vaker. Gaan we ouderwets "mens erger je niet" spelen, en lekker vroeg naar bed...samen.

Marien: (*schrikt*) Wij gaan naar Amerika. Vanavond nog. Zijn café verkopen..is hij nu helemaal van de pot af. (*geeft mobiel aan Marie*) Tickets regelen en snel. (*tegen Coba*) Jij koffers pakken. Ik ga mijn vader vragen of die op de boerderij kan passen. (*wil af gaan*)

Coba: Moet je korte broek ook mee?

Marien: Korte broek...heb ik die dan?

Marie: Jaa, pa in een korte broek, pa in een korte broek. Komt dat zien, nog nooit vertoond.

Marien: Moest jij niet wat regelen. Opschieten, moet nog veel gebeuren. Maar een ding is zeker we gaan naar Amerika. (*allen af*)

(*Lichten gaan uit en we horen een Country muziekje. Na enige tijd horen we de intercom van de KLM.*)

Intercom: Vlucht KL-135 is klaar om te vertrekken. Wil familie de Korte zich met spoed begeven naar vertrek hal G7. Het toestel vertrekt over 5 minuten.

Marie: Daar staat een bord G7.

Coba: Kom op door lopen Marien.

Marien: Dat gaat lekker met zo'n rot karretje. Dan ding gaat alle kanten op behalve rechtdoor. .

Coba: Niet zeuren. Het is jou schuld dat we te laat waren.

Marien: Mijn schuld. Weet je hoeveel ik bij moest betalen voor extra bagage.

Coba: Wie doet er dan ook drie paar klompen in zijn koffer. (*country muziek*)

Captain: Dames en heren dit is uw gezagvoerder. Welkom aan boord van de KI-135 van Amsterdam naar Las Vegas. Wij vertrekken zo dadelijk voor een vlucht van 12 uur. Gedurende de reis zal de bemanning u voorzien van een diner en ontbijt. Mocht u vragen hebben dan staat de bemanning voor u klaar. Ik wens u een plezierige vlucht.

Stewardess: Meneer wilt u uw riem vast doen.

Marien: Riem? Waar is dat nu goed voor. Op de tractor zit heb ik er

ook geen een. En dat hobbelt wel wat meer als dit vliegtuig.
Stewardess: Veiligheid regels meneer.
Marie: Voor als we neerstorten pa.
Marien: Neerstorten! Als dit ding neerstort dan helpt dat riempje ook niet meer. Onzin allemaal.
Coba: (*fel*) Riem vast Marien.
Marien: Oké.....hij is veel te klein...(hard) He juffrouw dat ding van mijn is veel te klein. Hij past niet.
Coba: Marien gedraag je.
Marie: Je kan hem verstellen pa. Kijk..
Marien: Ohhhh. (*country muziek*)
Captain: Dames en Heren we landen zo dadelijk op het internationaal vliegveld van Las Vegas.
Ik hoop dat u een plezierige vlucht heeft gehad en namens de gehele bemanning wensen wij u een zonnig verblijf in Las Vegas.
Marie: Heb je veel geld bij je pa. kunnen we gaan gokken.
Marien: Niets gokken. Eerst aardappels met een biefstuk en groenten waarvan ik kan zien dat het groeten zijn. De varkens krijgen thuis nog beter te eten. Ze hadden niet eens jonge jenever.
Coba: In de koffer zit een fles.
Marien: Daar heb ik nu wat aan.
Marie: Het is wel kaal buiten hoor. Ik zie alleen maar woestijn. Hoe willen ze hier tarwe telen.
Coba: We moeten nog zeker 5 uur in de auto eer we er zijn.
Marien: Nog 5 uren zitten. Dat hou ik nooit vol, ik heb nu al een kont zo hard als een plank.
(*country muziek*)
Coba: Zie jij al een bord met 'de Korte' Marien. 'n Knecht van Jewannus zou ons ophalen.
Marien: Ik zie niets. Alleen maar een berg mensen. Wat is dat warm hier.
Marie: We zitten midden in de woestijn, wat wil je.
Marien: Welke gek krijgt het op zijn verstand om hier een stad te gaan bouwen.
Coba: Ik zie een bord...daar...hello..hello...we are family de Korte...hello!
Chauffeur: Hello...your the friends of Kee en Jewannus. Welcom to Amerika.
Coba: (*gebrekkige uitspraak*) Hello I bin Coba form Holland.
Chauffeur: Welcom my friend, and who are you young lady.
Marie: I'm Marie, and also from Holland as you see.

Chauffeur: You speak good English I must say. (*tegen Marien*) En wat about you sir?

Marien: (*plat dialect*) Ik ben Marien uit Tholen en het zweet me te barste. .

(*het country muziekje begint weer en na enige tijd gaat de muziek via de luidsprekers over naar muziek achter het gordijn. We horen geluiden die ons doen vermoeden dat er een klein feestje is. Als de gordijnen opengaan zien we Jacob en Jewannus dansen. Ze zijn aan het oefenen voor de trouwerij van Jacob. Jewannus kan al goed dansen, Jacob stuntelt nog wat. Komt waarschijnlijk door de klompen die hij draagt*)

Jewannus: (*in modern cowboy outfit. Zet muziek uit*) Ik zal het nog een keer voor doen.

Jacob: (*normale outfit*) Wat een gedoe ik ben nu al bek af.

Jewannus: Let op anders sta je straks voor Jan met de Korte achternaam op je eigen trouwfeest.....(*doet country dans voor, en legt iedere stap uit.*) Heb je hem nu door.

Jacob: Dat lukt me nooit in een paar dagen. Ze danst wel zonder mij. Ik pak eerst een biertje.

Jewannus: (*houd hem tegen*) Niets daar van. Als jij wil trouwen in Amerika dan moet je dansen zo als ze dat vroeger in het wilde westen ook deden. En niet een of andere klompen dans, met geiten wollen sokken. (*zet muziek aan*)

Jacob: Geen commentaar op mijn klompen. Ik heb jaren op deze onverwoestbare klompen gedanst, dus hier ook.

Jewannus: Laat dan maar eens wat zien. (*samen dansen ze, maar Jacob bakt er niet veel van. Jewannus jut Jacob flink op*)

Tina: (*komt binnen met cowboy outfit voor Jacob*) Jipaaahhh. Zet 'm op Jacob (*praat met licht Amerikaans accent*)

Jewannus: (*muziek uit*) Je komt mooi op tijd Tina. Alles bij je.

Tina: Yep. (*en spuugt wat pruim tabak uit*)

Jacob: Moet dat nu. Weet je hoeveel werk het was deze vloer schoon te krijgen.

Tina: Sorry (*veegt het met schoen wat uit*) Was even vergeten dat deze saloon niet meer van mij is.

Jacob: Wat heb jij allemaal bij je.

Tina: Je trouwpak.

Jacob: Trouwpak?

Jewannus: Jij dacht toch niet dat jij ging trouwen op die

boerenklompen van jou.

Tina: Kijk eens Jacob. Van mijn wijlen man, 'n compleet tenue. Van laarzen tot aan de hoed.

Jacob: Luister eens even...

Tina: Niks luisteren, jij luisteren. Jij hebt mijn saloon gekocht, dit hoort er nog bij.

Jacob: En mijn klompen dan?

Tina: Uit die dingen. Jij trouwt met een Amerikaanse dus draag je ook Amerikaanse kleren. We wonen hier in het oude Wilde Westen dus....alsjeblieft (*geeft kleren aan Jacob*)...aantrekken.

Jacob: Straks vind ze me niet meer leuk.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto